

Arrest

nr. 94 354 van 21 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 11 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERVAET en van attaché B DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die zich volgens zijn verklaringen op 1 november 2012 aan de grens heeft aangeboden, verklaart er zich op 6 november 2012 vluchteling.

1.2. Op 30 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op 30 november 2012 aan verzoeker werd betekend.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ugandese nationaliteit te bezitten, op 30 juli 1990 geboren te zijn te Rubaga en van Muganda etnie te zijn.

Uw ouders overleden toen u nog jong was en u groeide op bij T. N. – de man die eigenaar was van het terrein waar uw ouders woonden – zijn vrouw N. J. en hun acht kinderen. In 2009 begon u uit te gaan naar clubs in de stad. U ontmoette er een aantal mannen die dansten en jullie bleven elkaar geregeld ontmoeten. Tegen eind 2010 kende u alle mensen die behoorden tot de 'gay brothers', namelijk L. G., P. W., J. Z. K., H. N. L., I. M., M. K., N. K., J. M., B. en R.. J. Z. K. toonde u homoseksuele pornofilms en vroeg u om het ook te doen. U werd geïntroduceerd tegen uw wil, maar vond het nadien gewoon en u had seksuele contacten met de andere leden van de 'gay brothers'. Toen in 2011 David Kato, een prominente gay activist te Uganda, gedood werd, was u voor het eerste bevreesd. U kende een eerste persoonlijk probleem toen u in april 2011 – samen met N., J., N. en J. – tegengehouden werd door de politie. U was – net als N. en J. – uw identiteitsdocumenten vergeten thuis. Jullie werden allemaal naar het politiekantoor genomen waar jullie ervan verdacht werden homoseksueel te zijn, omdat N. en J. er vrouwelijk uitzagen. Jullie ontkenden de beschuldiging en de dag nadien werden J. en N. – die wel hun identiteitsbewijzen bij zich hadden – vrijgelaten. J. en N. brachten wat later de identiteitsdocumenten van N., J. en u. Daarop werden jullie op borg vrijgelaten en de agenten zegden dat jullie je de dag nadien moesten melden, wat jullie niet deden. In februari 2012 kende u een volgend probleem wegens uw homoseksualiteit. De familie waar u opgroeide was boos omdat u in 2011 niet vaak naar huis kwam, u naar clubs ging en ze hoorden dat u met mensen optrok die verdacht werden van homoseksualiteit. Ze zegden dat u niet meer naar huis moest komen, omdat u gelinkt werd aan homoseksualiteit. Daarop verliet u het huis en ging u bij L. G. wonen in Lule Zone LC 1, Rubaga division. De voorzitter van Lule Zone LC 1 gaf aan L. G. een brief met de vraag om zijn dorp te verlaten, nadat de familie van T. naar hem ging en zei dat u homo bent. Hierop gingen L. G. en u naar Lunguja waar u verbleef tot u Uganda verliet. U verliet Uganda op 31 oktober 2012 en kwam op 1 november 2012 in België toe als transitpassagier. Op 6 november 2012 diende u er een asielaanvraag in. Vanuit België had u contact met P. één van de leden van de 'gay brothers'. Hij zond u een bundel documenten over de schending van rechten van homo's in Uganda en zond een kopie van een brief van de voorzitter van de Local Council 'Lule Village'.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de familie waar u opgroeide, de Ugandese bevolking en overheid wegens uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS een andere identiteit opgaf dan de identiteit welke op uw paspoort staat.

In het kader van uw asielaanvraag gaf u volgende identiteitsgegevens op. U verklaarde M. S. te heten en geboren te zijn op 30 juli 1990 te Rubaga (gehoor CGVS, p.2). Er dient echter te worden vastgesteld dat u een authentiek paspoort (B0954904) voorlegt, op uw naam, met uw foto erop en dat vermeldt dat u geboren bent op 30 juli 1980. U gaf aan dat u zélf naar het ministerie te Uganda ging om het paspoort aan te vragen en u gaf aan dat u hen uw originele identiteitskaart gaf – waarvan ze een kopie namen – en u twee weken later – eind juni 2012 – opnieuw naar het ministerie ging om uw paspoort op te halen (gehoor CGVS, p.2). Ook op het visum in het paspoort en de invitatiebrief van 'Word of Life' (dd. 13/9/2012) staat als geboortedatum op 30 juli 1980 vermeld (zie administratief dossier). Deze vaststelling, namelijk dat u probeert de Belgische asielinstanties te misleiden met betrekking tot uw leeftijd en dus ook met betrekking tot uw profiel, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan gezien het belang van uw leeftijd voor de rest van uw verhaal en gezien ook de grote discrepantie tussen uw beweerde leeftijd en de leeftijd zoals vermeld op uw authentiek paspoort. Toen u geconfronteerd werd met de ruime discrepantie tussen de geboortedatum op uw authentiek paspoort en de geboortedatum die u verklaarde, gaf u aan dat u het veranderde omdat u er jong uitziet en men zei dat u te jong was om te reizen (gehoor CGVS, p.2-3). Uit het verslag van de Federale Politie – veiligheidsdetachement – Nationale Luchthaven – afdeling grenscontrole dd. 1/11/2012 (BN/5718/12) blijkt dat u – net als de andere leden van de groep waarmee u reisde – niet mocht verder reizen omwille van een onduidelijk reismotief en onvoldoende bestaansmiddelen. Verder blijkt uit dit verslag dat u in het bezit was van een gewoon Ugandees paspoort (zie administratief dossier). Bijgevolg is er geen reden om aan te nemen dat de identiteitsgegevens op uw authentiek paspoort (B0954904), afgeleverd op

27/6/2012 te Kampala vals zouden zijn. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat u wel degelijk 32 jaar oud bent op dit moment. U legde overigens geen materiële bewijzen voor om het tegendeel aan te tonen.

Het feit dat u reisde met uw authentiek paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van de Ugandese autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien toont het feit dat u bij de Ugandese overheid – die volgens uw verklaringen een convocatie gaf die u naar zich neerlegde (gehoor CGVS, p.13-15) – in eigen persoon een Ugandaas paspoort op uw naam aanvraag én verkreeg, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt.

Bovendien leverde het Ugandese ministerie te Kampala u dit document af, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u daadwerkelijk gezocht werd. Bovendien kunnen enkele opmerkingen worden gemaakt bij uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid, die ernstig doen twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan.

Toen u gevraagd werd of u een relatie had in Uganda, gaf u aan niet te weten wat een relatie is. Toen de vraag geherformuleerd werd en u gevraagd werd of u in Uganda met iemand samen was, gaf u aan dat u geen relatie had, maar wel een relatie met 'gay brothers', een kliek van 11 personen. Toen u gevraagd werd om aan te duiden wat u onder de term relatie verstaat, gaf u vaag aan dat het homovrienden van u waren. Later gaf u vaag aan dat jullie homoseksuele activiteiten deden. U verduidelijkte dat jullie seksueel intiem waren. Toen gevraagd werd of jullie nog activiteiten deden, gaf u aan dat jullie seksueel intiem waren, kusten, masturbeerden en neukten. Pas toen u een derde maal gevraagd werd of jullie nog andere activiteiten deden, gaf u aan dat jullie naar clubs gingen en voetbal keken (gehoor CGVS, p.4-5). Toen u gevraagd werd waarover u sprak met de andere personen van de 'gay brothers', gaf u aan dat jullie meestal over voetbal spraken. Toen gevraagd werd of jullie nog over andere zaken spraken, gaf u aan van niet, dat ze uit een andere klasse als u afkomstig waren en jullie enkel over de Premier League spraken (gehoor CGVS, p.7). Uit bovenstaande blijkt dat uw beleving en gesprekken enkel gericht zijn op seks en voetbal, terwijl verwacht kan worden dat in uw relaties en gesprekken, die volgens uw verklaringen in 2010 begonnen, meerdere aspecten aan bod komen.

Toen u gevraagd werd wanneer u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, gaf u (na lang nadenken) ontwijkend aan dat u sinds 2010 homo bent (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd wanneer u juist wist dat u homoseksueel was, gaf u vaag aan dat dit naar het einde van 2010 was en dat u toen een echte homoseksueel was en u geen angst meer had (gehoor CGVS, p.18). U gaf verder aan dat 'de mannen' u 'gay stuff' toonden en u toen nog angst had om het te doen. Toen u gevraagd werd waarom u angstig was, gaf u aan dat u slachtoffer van omstandigheden was, maar u er na verloop van tijd aan gewoon werd (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd waarom u het accepteerde, gaf u aan dat het moeilijk is voor starters, maar dat u het accepteerde omdat ze u meenamen, geld gaven en voor u zorgden (gehoor CGVS, p.18-19). U vervolgde dat u 'slachtoffer van omstandigheden' was en u het niet graag deed. U verduidelijkte dit door te stellen dat u geïntroduceerd werd tegen uw wil en u niet op een dag wakker werd en besepte dat u homoseksueel was, maar u er later aan 'gewoon' werd (gehoor CGVS, p.19). Toen u verder gevraagd werd of u – voordat 'de mannen' u 'gay stuff' toonden – van mannen of van vrouwen hield, gaf u aan dat u vrouwen wilde, u wist dat mannen vrouwen wilden, u niet wist dat het anders kon en u het nooit eerder deed met iemand, omdat u een kleine jongen was (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd waarom u denkt dat u mannen boven vrouwen verkiest, gaf u aan dat u niets van vrouwen weet en 'de mannen' u 'gewoon maakten aan mannen' (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd of u ooit op een man verliefd was, gaf u ontwijkend aan dat u verliefd bent op de 'gay brothers' die u begrijpen (gehoor CGVS, p.18).

Uit het bovenstaande blijkt dat uw verklaringen omtrent uw (ontdekking van) uw geaardheid zeer summier zijn. Bovendien is het – gelet op het feit dat u een man van tweeëndertig jaar bent die voor 2010 vrouwen wilde – niet plausibel dat 'iemand introduceren tegen zijn wil' de oorzaak kan vormen om zijn seksuele geaardheid plotseling te wijzigen en u aan homoseksualiteit gewoon te maken.

Verder gaf u aan dat u uw eerste seksuele ervaring had met J., één van de mensen van de 'gay brothers'. U gaf aan dat u niet wist dat hij – en de andere 'gay brothers' – homoseksueel waren, tot J. u in 2010 gay pornofilms toonde. Zo vernam u dat hij homoseksueel was en hij zei toen dat de anderen van de groep ook homoseksuelen waren (gehoor CGVS, p.22). Dat homoseksuelen aan iemand van wie ze de geaardheid niet kennen én die overigens aangaf vrouwen te willen en tegen zijn wil geïnitieerd te zijn, hun homoseksuele geaardheid zouden onthullen door deze persoon gay pornofilms te tonen, komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over daar uit de door u neergelegde documentatie en verklaringen blijkt dat de Ugandese maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt (zie administratief dossier en gehoor CGVS, p.9-11 en p.13-15).

Toen u gevraagd werd tot welk type van man u zich aangetrokken voelt, gaf u aan niet te weten wat een type is. Toen u gevraagd werd uw ideale man te beschrijven, kwam u eerst niet verder dan te zeggen dat deze 'zwart' moet zijn. Bij een herhaling van de vraag gaf u aan dat hij niet ouder dan 30 jaar mag zijn. Toen u een derde maal gevraagd werd waaraan uw ideale man moet voldoen, gaf u vaag aan dat hij in u geïnteresseerd moet zijn (gehoor CGVS, p.19-20).

Toen u verder gevraagd werd of er bij de 'gay brothers' homokoppels waren, gaf u aan van niet en dat iedereen met iedereen wisselde (gehoor CGVS, p.18). Bovendien kende u geen enkel homokoppel in Uganda (gehoor CGVS, p.23). Verder gaf u aan dat u de organisatie SMUG kent die opkomt voor rechten van personen met een homoseksuele geaardheid. Toen u daarop gevraagd werd waar het kantoor van deze organisatie is, gaf u aan dat u het niet weet, dat het een verborgen plaats is en SMUG geen kantoor heeft (gehoor CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat SMUG weldegelijk een officieel kantoor heeft in Uganda (zie administratief dossier).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgehouden geaardheid.

Verder gaf u aan dat u in februari problemen kende met de familie waar u opgroeide. U gaf aan dat ze boos waren omdat ze hoorden dat u met mensen optrok die verdacht werden van homoseksualiteit. Toen u gevraagd werd hoe uw familie hiervan op de hoogte was, gaf u vaag aan dat men zei dat u met hen uitging (gehoor CGVS, p.15). U gaf verder aan dat de persoon die u het huis uit wilde én die aan de voorzitter van de Local Council 'Lule Village' vroeg u uit het dorp te verwijderen N. J., uw pleegmoeder was. Vreemd genoeg sprak N. J. u hier zelf nooit over aan en u van uw kant trachtte op geen enkele wijze om er met haar over te praten (gehoor CGVS, p.16). **Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen wegens uw geaardheid.**

Bovendien dient er nogmaals op gewezen te worden dat de geloofwaardigheid bovenstaande verklaringen – gezien uw duidelijk bedrieglijke verklaringen over uw actuele leeftijd – verder ondermijnd worden.

Tot slot kan worden opgemerkt dat u reeds op 1 november 2012 op de luchthaven van Zaventem arriveerde doch slechts op 6 november 2012 asiel aanvraag (zie verslag van de Federale Politie). Uw verklaring dat u dacht dat u naar Zweden zou reizen en u in Zweden asiel wilde aanvragen kan niet verschonen dat u niet onmiddellijk na uw aankomst in België asiel aanvraag. U gaf immers aan dat u in Europa asiel wilde aanvragen en u pas asiel aanvraag toen u vernam dat de autoriteiten aangaven dat ze u terug (naar Uganda) zouden zenden (gehoor CGVS, p.12). Dat een en twee november vakantiedagen waren en drie en vier november weekend was, is evenmin een geldig reden om gewacht te hebben met uw asielaanvraag, aangezien u pas op dinsdag 6 november 2012 asiel aanvraag. Dat u zolang gewacht haalt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven verder onderuit. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming en ernstige inspanningen onderneemt om deze te verkrijgen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Betreffende de door u neergelegde kopie van de brief van de voorzitter van Lule Village LC 1 Lubaga (dd. 23/4/2012) dient te worden opgemerkt dat, om enige bewijskracht te hebben, de door u voorgelegde stukken ondersteund dienen te worden door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Bovendien betreft het een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Verder legde u een bundel artikelen neer die gaan over de algemene onderdrukking van homo's in Uganda. Aangezien geen van de door u neergelegde artikelen over u persoonlijk handelen en ze slechts een algemeen beeld schetsen wat u ook bevestigde (gehoor CGVS, p.11), zijn ze verder niet relevant voor uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij bij zijn aanvraag voor een paspoort gelogen heeft over zijn leeftijd om geloofwaardiger over te komen. Verzoeker vindt van zichzelf dat hij er nog uitziet als een jongen en hij vreest niet serieus te worden genomen door de autoriteiten. Verzoeker legt thans een kopie neer van wat hij beweert dat het zijn authentieke identiteitskaart is en waaruit zijn werkelijke leeftijd zou blijken.

Verder voert verzoeker aan dat hij vooraleer hij deel uitmaakte van de *gay brothers* enkel dacht aan een relatie met een vrouw. Hij had pas zijn eerste homoseksuele ervaring op zijn 20ste en het was pas door zijn inwijding in de Griekse beginselen door de *gay brothers* was dat hij beseftte dat ook twee mannen een relatie met elkaar kunnen hebben. Verzoeker meent dat het zeer begrijpelijk is dat hij eerst ietwat weigerachtig stond tegenover homoseksualiteit in het algemeen en dat hij zich pas na enkele maanden van ervaringen goed voelde bij het homo-zijn.

Verzoeker stelt dat hij intussen beschikt over de originele brief van de voorzitter van Lule Village LC 1 Lubaga, zodat de authenticiteit niet langer in vraag kan worden gesteld.

Verzoeker herhaalt tot slot dat hij enkele dagen gewacht heeft met het indienen van een asielaanvraag omdat zijn eerste doel was dit te doen in Zweden. Doordat hij werd aangehouden in de transitzone en de afhandeling enige tijd in beslag nam gelet op de feestdagen en het weekend heeft verzoeker pas na enkele dagen beslist om een asielaanvraag in te dienen.

2.2. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus. Aan verzoekers asielaanvraag kan immers geen enkel geloof worden gehecht om de hierna volgende redenen.

Vooreerst blijkt verzoeker leugenachtige verklaringen te hebben afgelegd over zijn geboortedatum. Verzoeker verklaarde immers geboren te zijn op 30 juli 1990 te Rubaga terwijl uit zijn authentieke paspoort blijkt dat hij geboren is op 30 juli 1980. Ook op het visum in het paspoort en de invitatiebrief van 'Word of Life' staat als geboortedatum op 30 juli 1980 vermeld. Verzoekers uitleg dat hij bij de aanvraag van het paspoort gelogen had over zijn leeftijd omdat hij van zichzelf vindt dat hij er nog uitziet als een jongen en vreest niet serieus genomen te worden door de autoriteiten, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Verzoeker gaf aan dat hij zelf naar het ministerie in Kampala ging om het paspoort aan te vragen. Hiervoor gaf hij zijn originele identiteitskaart af waarvan men een kopie nam. Twee weken later kon hij zijn paspoort, dat werd opgesteld op basis van de gegevens van zijn identiteitskaart, bij het ministerie ophalen. Op de identiteitskaart waarvan verzoeker een kopie voegt bij zijn verzoekschrift staat vermeld dat verzoeker 19 jaar was in 2009. Verzoeker voegt eraan toe dat dit zijn exacte leeftijd is. Het is niet aannemelijk dat de autoriteiten andere identiteitsgegevens zouden gaan gebruiken voor het paspoort dan deze die vermeld staan op de identiteitskaart waarvan verzoeker ter zitting het origineel toont. Ook verzoekers verklaring ten overstaan van het Commissariaat-generaal dat hij bang was dat hij te jong zou zijn om te kunnen reizen houdt geen steek, nu verzoeker niet aantoonde dat een 23-jarige omwille van zijn leeftijd niet uit Oeganda zou mogen reizen. Bijgevolg is er geen reden om aan te nemen dat de identiteitsgegevens op verzoekers authentieke paspoort (B0954904), afgeleverd op 27 juni 2012 in Kampala vals zouden zijn.

De vaststelling dat verzoeker een poging heeft ondernomen om de Belgische asielinstanties te misleiden met betrekking tot zijn leeftijd en dus ook met betrekking tot zijn profiel, tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen reeds grondig aan gezien het belang van verzoekers leeftijd voor de rest van zijn verhaal en gezien ook de grote discrepantie tussen zijn beweerde leeftijd en de leeftijd zoals vermeld op zijn authentiek paspoort. Ten slotte is het feit dat de Oegandese overheid aan verzoeker een Oegandees paspoort afleverde niet verenigbaar met zijn verklaring gezocht te worden door diezelfde autoriteiten.

Voorts oordeelde de bestreden beslissing terecht dat ernstig kan getwijfeld worden aan de oprechtheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn vermeende homoseksualiteit. Verzoeker verklaarde dat de mannen hem mannenporno toonden maar dat hij angst had om 'het' te doen, hij slachtoffer was van de

omstandigheden maar na verloop van tijd eraan gewoon geraakte en 'het' dus ook maar deed (gehoorverslag, 17). Niet enkel zijn verzoekers verklaringen omtrent de ontdekking van zijn geaardheid zeer summier, bovendien is het niet aannemelijk dat iemand die tegen zijn wil geïntroduceerd wordt zijn seksuele geaardheid plots zal wijzigen omdat hij gewoon wordt aan homoseksualiteit. Verzoeker, een man van tweeëndertig jaar, verklaarde immers zelf dat hij vóór einde 2010 enkel vrouwen wilde (*ibid.*, 18). Ten overvloede is het weinig geloofwaardig dat homoseksuelen aan iemand van wie ze de geaardheid niet kennen én die overigens aangaf vrouwen te willen en tegen zijn wil geïnitieerd te zijn, hun homoseksuele geaardheid zouden onthullen door deze persoon gay pornofilms te tonen temeer nu uit de door verzoeker neergelegde documentatie en verklaringen blijkt dat de Oegandese maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt.

Waar verzoeker tot slot herhaalt waarom hij niet meteen bij aankomst in België asiel aanvroeg, wijst de Raad erop dat van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich zo snel mogelijk te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en met bekwame spoed een asielaanvraag indient, zeker wanneer men aan de grens wordt aangehouden. De weinige haast waarmee verzoeker een asielaanvraag indiende is immers niet verenigbaar met een geponde vrees voor vervolging.

Verzoeker legt ook de originele brief van de voorzitter van Lule Village LC 1 Lubaga neer. Vooreerst is de handtekening van de persoon die de brief ondertekende, onleesbaar. Bovendien dient om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen, dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011)

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij en er zijn gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat de situatie in Oeganda van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER